

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **MUDr. A. U.**, zast. JUDr. Alexandrem Királyem, Ph.D., advokátem se sídlem Ludvíka Podéště 1883/5, Ostrava, proti žalovanému: **Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí**, se sídlem Náměstí 3, Frýdlant nad Ostravicí, ve věci ochrany proti nečinnosti správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 11. 2016, čj. 78 A 5/2016 – 22, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný (dále též „stěžovatel“) uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, a uložil mu pokutu ve výši 3 000 Kč podle příslušných ustanovení přestupkového zákona. Odpor, který žalobce proti tomuto rozhodnutí podal, byl správním orgánem shledán jako opožděný. Dne 18. 7. 2015 podal žalobce žádost o určení právního vztahu podle § 142 odst. 1 správního řádu, v níž tvrdil, že rozhodnutí žalovaného není pravomocné ani vykonatelné, neboť odpor podal včas. Ve správní žalobě žalobce namítal nečinnost žalovaného v řízení podle § 142 správního řádu a domáhal se vydání rozhodnutí ve věci samé. Krajský soud jeho námitkám vyhověl a žalovanému uložil povinnost k odstranění nečinnosti, tj. stanovil mu lhůtu k vydání rozhodnutí ve věci samé.

[2] Stěžovatel podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, s níž spojil i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval k doplnění jeho žádosti. Stěžovatel nepoměrně větší újmu v případě výkonu napadeného rozsudku spatřoval v povinnosti uhradit žalobci náklady řízení ve výši 18 456 Kč. V této souvislosti uvedl, že rozsudek krajského soudu je nesprávný, stěžovatel se obává následné nemožnosti vymáhání jím uhrazených nákladů řízení na žalobci. Újmu pociťuje v povinnosti vydat rozhodnutí. Dále poukázal na účelové obstrukce žalobce a jeho snahu vyhnout se splnění povinnosti zaplatit uloženou pokutu. Zároveň je přesvědčen, že odkladem účinků napadeného rozsudku nevznikne újma jiným osobám.

[3] Žalobce navrhl, aby NSS nepřiznal odkladný účinek kasační stížnosti.

[4] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně.

[5] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze.

[6] Institut odkladného účinku je mimořádné povahy; jedná se o výjimku ze zákonného pravidla v § 107 s. ř. s. a jeho využití mohou odůvodnit pouze mimořádné okolnosti. Je primárně na žadateli o odkladný účinek, aby uvedl, z jakých důvodů se domnívá, že v jeho případě nastala mimořádná situace, která vyžaduje, aby byly účinky pravomocného rozhodnutí odloženy.

[7] Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 2. 9. 2015, čj. 1 As 127/2015-55, zdůraznil, že přiznání odkladného účinku k návrhu žalovaného bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu. Každý správní orgán chrání určitý specifický veřejný zájem, jehož vážné narušení může představovat újmu přičitatelnou ve smyslu ustanovení § 73 s. ř. s. žalovanému.

[8] Žalovaný musí stejně jako žalobce újmu tvrdit a osvědčit, v čem tato újma a její intenzita spočívá (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58). Povinností správního orgánu je tvrdit skutečnosti nasvědčující vzniku nepoměrně větší újmy spočívající v ochraně důležitého veřejného zájmu, který v souladu se smyslem a účelem zvláštního zákona chrání a který by mohl být výkonem rozhodnutí soudu narušen či ohrožen. Narušení či ohrožení tohoto zájmu pak může v konkrétním případě představovat právě onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku vznikne jiným osobám; jeho přiznání nesmí být v rozporu s jiným veřejným zájmem. V případě odložení výkonu rozhodnutí soudu, kterým je uložena povinnost k odstranění nečinnosti správního orgánu, může být újma na straně žalobce spatřována v obstrukcích způsobených nečinností tohoto správního orgánu a zájmu žalobce na řádném vedení řízení.

[9] V souladu s výše uvedenými zásadami, Nejvyšší správní soud nepovažuje povinnost žalovaného uhradit náklady řízení ve výši 18 456 Kč za narušení důležitého veřejného zájmu. K ostatním argumentům žalovaného uvádí, že ani ty nesměřují k ochraně důležitého veřejného zájmu, ale k tvrzené nezákonnosti napadeného rozsudku krajského soudu. Namítaná nesprávnost či nezákonnost rozhodnutí nemůže být důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Primární povinností správního orgánu je řídit se závazným právním názorem vysloveným v pravomocném soudním rozhodnutí, a to bez ohledu na to, zda ve věci byla podána kasační stížnost, či nikoliv. Tento postup je logickým důsledkem rozhodovací činnosti správního soudu a přiznání odkladného účinku je odůvodněno pouze ve výjimečných případech. Z obdobných důvodů nemůže být tímto důvodem ani povinnost žalovaného vydat rozhodnutí ve věci samé. Obstrukce a snaha žalobce vyhnout se výkonu rozhodnutí o spáchání přestupku nejsou relevantní. Řízení o návrhu na určení právního vztahu podle § 142 odst. 1 správního řádu není pokračováním řízení o spáchání přestupku, nýbrž samostatným řízením. Krajský soud v napadeném rozsudku žádným způsobem nepředjímal jeho výsledek.

pokračování

[10] S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v případě návrhu stěžovatele nejsou naplněny podmínky pro přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s., a proto kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

[11] Nejvyšší správní soud tímto rozhodnutím nikterak nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. února 2017

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu